

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci žalobce **P.P.**, nar. ..., ..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti žalovanému **Krajský úřad Karlovarského kraje**, Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary, o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 16.08.2016, č.j. 1724/DS/16-4**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 16.08.2016, č.j. 1724/DS/16-4 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit náklady řízení ve výši 11228,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto tak, že dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se výrok I. rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad, vydaného dne 29.3.2016 pod čj. MUCH 27058/2016 ruší a věc se vrací k novému projednání, a současně bylo zamítnuto odvolání žalobce podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno ve výroku II.

Žalobce v žalobě tvrdil, že žalovaný nijak nerozhodl o uložení sankci ve výši 5.000,- Kč a zákazu řízení motorových vozidel na 6 měsíců, ani o náhradě nákladů řízení. Lze jen spekulovat o tom, zda je žalobce pokutu povinen uhradit a odevzdat řidičský průkaz, neboť z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda byl zrušen i výrok o sankci. Pokud by sankce byla

ponechána, byla by nezákonná, protože za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona se uloží sankce od 1.500,- Kč do 2.500 Kč a zákaz činnosti se vůbec neuloží. Pokud byla sankce zrušena, je rozhodnutí vadné, neboť neobsahuje výrok o sankci. Účastník neví, jaká sankce mu byla uložena.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že odpověď na žalobní námitky je nutné hledat v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný dospěl k závěru, že spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu bylo žalobci spolehlivě prokázáno. Žalovaný se neztotožnil se správním orgánem prvního stupně pouze v prokázání úmyslného zavinění, resp. vytýkal prvostupňovému orgánu, že se prokazováním úmyslu vůbec nezabýval.

Žalovaný neměl námitek k výši uložených sankcí, které považoval za přiměřené a odůvodněné. Proto zrušil pouze výrok I: prvostupňového rozhodnutí. Sankce uložené podle § 12 odst. 2 správního řádu za přestupek nejprůšnější postižitelný ponechal žalovaný beze změny, neboť se skutkové podstaty přestupkového jednání tento výrok netýkal. Dle žalovaného je jeho postup v souladu s § 57 zákona o přestupcích, dle kterého se více přestupků téhož pachatele projednává ve společném řízení. Pokud by žalovaný zrušil i výrok o sankcích a uložil sankce odpovídající skutkové podstatě přestupku výroku II., byl by žalobcem nepochybně napaden pro porušení § 57 zákona o přestupcích, neboť by byla vydána dvě rozhodnutí.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 18.11.2015, podle něhož v tento den v 10.23 hod žalobce řídil osobní motorové vozidlo VW Tranporter RZ ... na silnici I/21 ve Františkových Lázních – Hotel Zátíší ve směru na Cheb a přitom nerespektoval přenosnou svislou zákazovou značku B21a (Zákaz předjíždění), a dále při kontrole nepředložil řidičský průkaz.

Správní orgán prvního stupně ve výše označeném rozhodnutí uznal žalobce vinným pod bodem 1) - z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona spočívajícím v nerespektování dopravní značky B21a, a pod bodem 2) – z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 6 odst. 8 téhož zákona spočívajícím v nepředložení řidičského průkazu ke kontrole na výzvu policisty. Dále byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím podle § 125c) odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu a podle § 11 odst. 1 písm. b, c a § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích uložena pokuta 5.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a také náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč. V odůvodnění k tomu správní orgán prvního stupně uvedl, že uložil pokutu za postižitelný přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu, a to na samé spodní hranici zákonné sazby, která je ohledně pokuty od 5.000,- Kč do 10.000,-Kč a ohledně zákazu činnosti od 6 měsíců do 1 roku.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí došlo k porušení § 2 odst. 1 ve spojení s § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť prvostupňový správní orgán shledal žalobce vinným z úmyslného spáchání přestupku, ačkoliv se nezabýval prokazováním úmyslu a v odůvodnění neuvedl,

jakým důkazem má za prokázaný úmysl spáchat přestupek. Ohledně výroku II. prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že porušení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, v tehdy platném znění, je spolehlivě prokázáno. Po zjištění, že ve výroku I. prvostupňový správní orgán neprokazoval úmysl ke spáchání přestupku, žalovaný tento výrok zrušil a věc vrátil zpět k novému projednání a v ostatních částech prvostupňové rozhodnutí žalovaný potvrdil.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

V daném případě je zcela zřejmé zásadní procesní pochybení žalovaného, které spočívá v uložení sankce žalobci za přestupek, z něhož dosud nebyl uznán vinným. Žalovaný zrušil výrok I. prvostupňového rozhodnutí o uznání žalobce vinným z přísněji sankcionovaného přestupku. Ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve společném řízení o více přestupcích téhož pachatele je sankce ukládána podle nejprísněji postižitelného přestupku. V daném případě tedy sankce byla ukládána právě za přestupek, u něhož výrok o vině byl v odvolacím řízení zrušen. Důvodem zrušení dle žalovaného bylo neprokázání úmyslného zavinění správním orgánem prvního stupně, tzn. dosud neprokázání všech znaků skutkové podstaty přestupku. Za této situace nemohl být žalovaným ponechán v platnosti ani výrok o sankci za přestupek, neboť výrok o trestu je tzv. závislým výrokem na výroku o uznání viny. Žalobou napadené rozhodnutí je z vyloženého důvodu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost výroku ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Jelikož žalobní námitka byla shledána důvodnou, soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud závázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla **příznána náhrada** za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 2 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 30. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení: M. K.

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně